

VLADA REPUBLIKE SLOVENIJE
KOMISIJA ZA PRITOŽBE IZ DELOVNEGA RAZMERJA

Tržaška cesta 21, 1000 Ljubljana

T: 01 478 16 76
F: 01 478 16 99
E: gp.mpju@gov.si
www.mnz.gov.si

Številka:

Datum: 24. 7. 2013

Na podlagi prve točke drugega odstavka 35. člena in prvega odstavka 39. člena Zakona o javnih uslužbencih (Uradni list RS, št. 63/07-uradno prečiščeno besedilo in nasl.; v nadaljevanju ZJU) je Komisija za pritožbe iz delovnega razmerja pri Vladi RS (v nadaljevanju Komisija za pritožbe) v senatu ----- kot predsednica senata ter ----- in ----- kot članici senata, v zvezi s pritožbo -----, roj. -----, Okrajno -----, zoper sklep o izredni odpovedi pogodbe o zaposlitvi št. -----z dne 14. 6. 2013, vloženo po pooblaščenem Odvetniški pisarni-----, na-----, seji dne 24. 7. 2013 izdala naslednji

SKLEP

Pritožba -----, roj. -----, Okrajno -----, zoper sklep št. ----- z dne 14. 6. 2013, se kot neutemeljena zavrne.

Stroški, ki so nastali med postopkom v zvezi z njim, gredo v breme pritožnice.

Obrazložitev

----- (v nadaljevanju pritožnica) je po pooblaščenem odvetniški pisarni vložila pritožbo zoper sklep št. ----- z dne 14. 6. 2013 (v nadaljevanju izpodbijani sklep), s katerim ji je bila izredno odpovedana pogodba o zaposlitvi na podlagi 4. alineje prvega odstavka 110. člena Zakona o delovnih razmerjih (Uradni list RS, št. 21/13; v nadaljevanju ZDR-1). Pritožnica uveljavlja vse pritožbene razloge, predvsem pa kršitev materialnega prava in nepopolne ugotovitve dejanskega stanja. Pritožnica najprej poudarja, da izredna odpoved pogodbe o zaposlitvi v primeru, ko delavec najmanj pet dni zaporedoma ne pride na delo, za delodajalca ni obligatorna. Poudarja, da je delodajalec v njenem primeru nepravilno ugotovil dejansko stanje, za katerega pa sama ni odgovorna. Navaja, da je bila v bolniškem staležu zaradi operativnega posega, pri čemer je lečeči ortoped v izvidu predlagal bolniški stalež do 31. 5. 2013. Glede na to, da osebni zdravnik še ni razpolagal z izvidom, je le ta na podlagi njenih navedb, da ji je ortoped priporočil fizioterapijo in bolniški stalež do konca meseca, posredoval predlog za podaljšanje bolniškega staleža imenovanemu zdravniku, ki je podaljšanje zavrnil. Osebni zdravnik je nato takoj po prejemu izvida in v skladu z napotili ortopeda specialista, ponovno vložil predlog za podaljšanje bolniškega staleža, v katerem je tudi izrecno navedel, da ni sposobna za delo do konca meseca maja. Pritožnica poudarja, da je glede na ustavno pravico do zdravstvenega varstva in glede na to, da je za svoje zdravje dolžna skrbeti sama ter upošteva napotila specialista in osebnega zdravnika, ostala doma. Pri tem tudi navaja, da je bil delodajalec seznanjen

s tem, da ji bo bolniški stalež podaljšan. V nadaljevanju pritožnica navaja, da je negativno odločbo imenovanega zdravnika Zavoda za zdravstveno zavarovanje, s katero je ugotovil, da je od 16. 5. 2013 dalje zmožna za delo, prejela šele 12. 6. 2013, torej skoraj mesec dni po tem, ko naj bi ji po odločbi prenehal bolniški stalež. Navaja, da je zoper navedeno odločitev vložila pritožbo in opozarja, da bi moral delodajalec počakati na pravnomočno odločbo Zavoda za zdravstveno zavarovanje (v nadaljevanju ZZZ). Pritožnica je prepričana v svoj uspeh glede na eklatantne kršitve. Pritožnica tudi meni, da so pozivi, ki naj bi jih pošiljal delodajalec brezpredmetni, pri tem pa poudarja, da je bila pošiljka poslana priporočeno, iz obvestila poštarja pa ni bilo razvidno, da gre za pošiljko s strani delodajalca, ki jo tudi sicer ni pričakovala. Pritožnica meni, da bi jo lahko nadrejena poklicala na telefon, saj je imela njeno številko. Pritožnica še enkrat poudarja, da gre v njenem primeru za mejni primer, ko ji ni mogoče očitati nevestnega ravnanja, saj se je le držala navodil specialista in osebnega zdravnika. V primeru poslabšanja njenega zdravja zaradi neupoštevanja navodil bi posledično celo morala sama nositi stroške zdravljenja, neupoštevanje navodil zdravnika pa je celo razlog za izredno odpoved pogodbe o zaposlitvi po 8. alineji 110. člena ZDR-1. V nadaljevanju pritožnica izpostavlja, da še nikoli ni bila v disciplinskem postopku, zato meni, da delodajalec ni imel razlogov za izredno odpoved pogodbe o zaposlitvi. V službi se je zglasila 3. 6. 2013, zato izpodbijani sklep, datiran na 14. 6. 2013 ni bil več zakonsko utemeljen. Pritožnica tudi meni, da mora delodajalec za zakonito odpoved poleg odsotnosti delavca izkazati tudi, da je zaradi odsotnosti prišlo do motenj delovnega procesa. Delodajalec bi moral upoštevati tudi pogoj iz prvega odstavka 109. člena ZDR-1 in določilo sodišča Evropske skupnosti, da je treba kritične primere reševati v korist delavca. V zaključku pritožbe pritožnica meni, da je prišlo v postopku do kršenja njenih pravic varstva osebnih podatkov, saj klici delodajalca k osebnemu zdravniku brez dvoma ne sodijo sklop delodajalčevih pravic ali obveznosti. Tako je po njenem mnenju prišlo do kršitve zasebnosti v zvezi s pridobivanjem zdravstvenih podatkov.

Na podlagi vsega zgoraj navedenega pritožnica predlaga, da se izpodbijani sklep odpravi in se ji povrnejo tudi stroški postopka.

Pritožba ni utemeljena.

Komisija za pritožbe je najprej ugotovila, da je vložena pritožba zoper izpodbijani sklep pravočasna, dovoljena in tudi vložena po upravičeni osebi. Po pregledu spisovne dokumentacije, preučitvi pritožbenih navedb in veljavnih predpisov, ki urejajo odpoved pogodbe o zaposlitvi za javne uslužbenke je ugotovila, kot sledi iz nadaljevanja obrazložitve.

ZJU v prvem odstavku 154. člena določa, da pogodba o zaposlitvi javnega uslužbenca preneha veljati na načine, ki jih določa zakon o delovnih razmerjih, v tretjem odstavku istega člena pa določa, da se za posamezne načine prenehanja veljavnosti pogodbe o zaposlitvi uporablja zakon o delovnih razmerjih, če ZJU ne določa drugače. Razloge za izredno odpoved pogodbe o zaposlitvi določa veljavni ZDR-1 v 110. členu. V skladu s 4. alineo prvega odstavka navedene določbe lahko delodajalec izredno odpove pogodbo delavcu, če le ta najmanj pet dni zaporedoma ne pride na delo, o razlogih za svojo odsotnost pa ne obvesti delodajalca, čeprav bi to moral in mogel storiti.

Na navedeni pravni podlagi je bila pritožnici, na delovnem mestu sodni zapisnikar, z izpodbijanim sklepom izredno odpovedana pogodba o zaposlitvi. Odpoved temelji na ugotovitvi organa prve stopnje, da se pritožnica, glede na odločbo Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije (v nadaljevanju ZZZS), kar 12 dni zaporedoma ni vrnila na delo, o razlogih za svojo odsotnost pa ni obvestila delodajalca, čeprav bi to morala in mogla storiti.

Iz priložene dokumentacije izhaja, da je bila pritožnici z odločbo imenovanega zdravnika ZZZS št. -----z dne 23. 4. 2013 priznana začasna nezmožnost za delo od 14. 4. 2013 do 15. 5. 2013. Po ponovnem predlogu osebnega zdravnika je imenovani zdravnik ZZZS dne 21. 5. 2013 izdal novo odločbo št. -----, s katero je odločil, da je zavarovanec od 16. 5. 2013 dalje zmožen za delo. Enako je odločil imenovani zdravnik ZZZS tudi z odločbo št. ----- z dne 11. 6. 2013. Iz navedenih odločb ZZZS nesporno izhaja, da je bila pritožnica od 16. 5. 2013 dalje zmožna za delo. Za presojo v konkretnem primeru je poleg navedene ugotovitve bistveno, da pritožnica o razlogih za svojo odsotnost ni obvestila delodajalca, čeprav bi to morala in mogla storiti. Posredovanje informacij o morebitni odsotnosti z dela in o drugih podatkih, ki so pomembni za delovni proces je ena ključnih dolžnosti delavca do delodajalca. Ta dolžnost pritožnice izhaja iz 36. člena ZDR-1, 9. člena pogodbe o zaposlitvi pritožnice in nenazadnje iz 13. člen Pravilnika o poslovnem času, uradnih urah in delovnem času Okrajnega z dne 31. 12. 2012. Organ prve stopnje v tej zvezi pravilno ugotavlja, da tudi pričakovanje delavca, da mu bo z odločbo ZZZS naknadno priznan bolniški stalež, te njegove obveznosti ne izključuje. Glede na dikcijo kršitve, navedene v 4. alinei prvega odstavka 110. člena ZDR-1 ter glede na sodno prakso namreč dejstvo upravičene ali neupravičene odsotnosti pri navedeni kršitvi niti ni pomembno. Neutemeljeno je tako sklicevanje pritožnice na navodila lečečega specialista in osebnega zdravnika ter na dejstvo, da je zoper odločbo ZZZS z dne 11. 6. 2013 vložila pritožbo. Zmotno je tudi stališče pritožnice, da se ji zaradi njene predhodne upravičene odsotnosti ni zdelo potrebno o nadaljnji odsotnosti obveščati delodajalca. V konkretnem primeru tudi ne gre spregledati dejstva, da je delodajalec želel vzpostaviti stik s pritožnico pred podajo izredne odpovedi pogodbe o zaposlitvi z namenom preprečitve kršitve obveznosti iz delovnega razmerja ter dejstva, da je ZZZS v kar treh postopkih odločil, da je pritožnica s 16. 5. 2013 zmožna za delo.

Komisija za pritožbe tako sledi utemeljenemu zaključku organa prve stopnje, da so izpolnjeni pogoji za podajo izredne odpovedi pogodbe o zaposlitvi po 4. alinei prvega odstavka 110. člena ZDR-1, saj pritožnica 16. 5. 2013 in vse do 3. 6. 2013 ni prišla na delo, o razlogih za svojo odsotnost pa ni obvestila delodajalca. Organ prve stopnje je ugotavljal in izkazal tudi splošen pogoj iz prvega odstavka 109. člena ZDR-1, in sicer da ob upoštevanju vseh okoliščin in interesov obeh pogodbenih strank ni mogoče nadaljevati delovnega razmerja do izteka odpovednega roka.

Komisija za pritožbe je preverila tudi sam postopek izredne odpovedi in pri tem kršitev ni ugotovila. Kot neutemeljeno pa zavrača navedbo pritožnice o kršitvi zasebnosti v zvezi s pridobivanjem zdravstvenih podatkov. Po navedbah delodajalca je bil telefonski klic osebnemu zdravniku poskus vzpostavitve stika s pritožnico, in sicer z namenom preprečitve nastanka podlage za izredno odpoved pogodbe o zaposlitvi. Kot izhaja iz navedb delodajalca, le ta ni zahteval podatke o njenem zdravstvenem stanju, opravljenih posegih in poteku zdravljenja, saj se zaveda, da je to stvar osebne sfere pritožnice.

Na podlagi vsega zgoraj navedenega je Komisija za pritožbe ugotovila, da pritožbene navedbe pritožnice niso utemeljene, da je izpodbijani sklep pravilen in na zakonu utemeljen, zato je pritožbo na podlagi prvega odstavka 248. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/06 – uradno prečiščeno besedilo in nasl.; v nadaljevanju ZUP) kot neutemeljeno zavrnila.

V drugem odstavku 118. člena ZUP je določeno, da če organ na drugi stopnji zavrže ali zavrne pravno sredstvo ali sam odloči o zadevi, odloči tudi o stroških, ki so nastali med postopkom v zvezi z njim. Glede na to, da pritožnica s pritožbo ni uspela, je Komisija

za pritožbe kot organ druge stopnje, na podlagi drugega odstavka 118. člena ZUP v povezavi z drugim odstavkom 113. člena ZUP odločila, da do povračila stroškov postopka ni upravičena.

POUK O PRAVNEM SREDSTVU:

Pritožnica lahko v 30 dneh od dneva prejema tega sklepa začne postopek pred sodiščem, pristojnim za delovne spore. Tožba se vloži pri pristojnem sodišču neposredno pisno ali pa se mu pošlje priporočeno po pošti. Tožbi je treba priložiti tudi ta sklep v izvirniku, prepisu ali kopiji ter po en prepis ali kopijo tožbe in prilog za toženca.

-----, univ. dipl. prav.
PREDSEDNICA SENATA

VROČITI:

1. Odvetniška pisarna----- osebno po ZUP!
2. Okrajno -----